

УКРАЇНА
ГЛАДКОВИЦЬКА СІЛЬСЬКА РАДА
ОВРУЦЬКОГО РАЙОНУ ЖИТОМИРСЬКОЇ ОБЛАСТІ
ВОСЬМА СЕСІЯ СЬОМОГО СКЛИКАННЯ
РІШЕННЯ № 119-8/16

12 липня 2016 року

с. Гладковичі

Про встановлення місцевих податків та зборів на території Гладковицької сільської ради на 2017 рік

Керуючись статтями 143, 144 Конституції України, відповідно до статей 10, 12, 212-222, 265 - 289, 295 Податкового кодексу України, керуючись пунктом 24 частини 1 статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», сільська рада

В И Р І Ш И Л А :

1. Встановити наступні місцеві податки та збори:

1.1. До місцевих податків належать:

1.1.1. податок на майно, який складається з:

- податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки;
- транспортного податку;
- плати за землю";

1.1.2. єдиний податок.

1.2. До місцевих зборів належать:

1.2.1. туристичний збір.

2. Встановити ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки:

2.1. Ставки податку для об'єктів житлової нерухомості встановлюються за 1 кв. метр бази оподаткування:

- для об'єктів, що перебувають у власності фізичних осіб ставка податку становить 0,5 % розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року;
- для об'єктів, що перебувають у власності юридичних осіб ставка податку становить 1 % розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року.

2.2. Ставки податку для об'єктів нежитлової нерухомості встановлюються за 1 кв. метр бази оподаткування:

- для об'єктів, що перебувають у власності фізичних осіб ставка податку становить 0,5 % розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року;

- для об'єктів, що перебувають у власності юридичних осіб ставка податку становить 2 % розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року.

3. Встановити ставку транспортного податку з розрахунку на календарний рік у розмірі 25000 гривень за кожен легковий автомобіль, з року випуску яких минуло не більше п'яти років (включно) та середньоринкова вартість яких становить понад 750 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

4. Встановити ставки земельного податку:

4.1. за земельні ділянки, нормативно – грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження) – 3 % від їх нормативної грошової оцінки за винятком земельних ділянок для будівництва та обслуговування жилого будинку, господарських будівель і гаражного будівництва;

4.2. за земельні ділянки для будівництва та обслуговування жилого будинку, господарських будівель і гаражного будівництва, нормативно – грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження) – 0,1 % від їх нормативної грошової оцінки;

4.3. за сільськогосподарські угіддя та землі загального користування, нормативно – грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження) – 0,1 % від їх нормативної грошової оцінки;

4.4. за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форм власності), нормативно – грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження) – 6 % від їх нормативної грошової оцінки.

4.5. за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативно – грошову оцінку яких не проведено - 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по області.

5. Встановити ставки єдиного податку для фізичних осіб-підприємців, з розрахунку на календарний місяць, для всіх видів господарської діяльності, у наступному розмірі:

5.1. для платників єдиного податку, які відносяться до першої групи (фізичні особи - підприємці, які не використовують працю найманих осіб, здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринках та/або провадять господарську діяльність з надання побутових послуг населенню і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 300000,0 грн.) – 10 відсотків розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року;

5.2. для платників єдиного податку, які відносяться до другої групи (фізичні особи - підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/або

населенню, виробництво та/або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства, за умови, що протягом календарного року не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб та обсяг доходу не перевищує 1500000,0 грн.) – 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

6. Встановити ставку туристичного збору у розмірі 1 відсотка до вартості усього періоду проживання (ночівлі) в місцях визначених Положенням про порядок справляння туристичного збору.

7. Встановити акцизний податок з реалізації через роздрібну торговельну мережу:

7.1. пива, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, тютюну та промислових замінників тютюну – у розмірі 5 відсотків від вартості (з податком на додану вартість);

7.2. нафтопродуктів, скрапленого газу, речовин, що використовуються як компоненти моторних палив, палива моторного альтернативного – ставка податку становить 0,042 євро за кожний літр реалізованого (відпущеного) товару.

8. Затвердити «Положення про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки» (додаток 1), «Положення про транспортний податок» (додаток 2), «Положення про порядок обчислення та сплати плати за землю» (додаток 3), Положення про єдиний податок» (додаток 4), «Положення про туристичний збір» (додаток 5), «Положення про акцизний податок з роздрібної реалізації підакцизних товарів» (додаток 6).

9. Секретарю ради Макаревич Т.В. оприлюднити дане рішення згідно вимог законодавства.

10. Головному бухгалтеру Худенко Л.В. протягом місяця поточного року подати дане рішення до Овруцької міжрайонної податкової інспекції.

11. Овруцькій міжрайонній податковій інспекції вести контроль за сплатою податків.

12. Вважати таким, що втратило чинність рішення 37 - ї сесії 6 скликання Гладковицької сільської ради від 14.07.2015 року № 522 – 40/15 «Про встановлення місцевих податків та зборів на території Гладковицької сільської ради» із змінами.

13. Дане рішення вступає в дію з 01.01.2017 року.

14. Контроль за виконанням даного рішення покласти на постійну депутатську комісію з питань бюджету та комунальної власності.

Сільський голова

М.О.Буховець

Додаток № 3

до рішення восьмої сесії
Гладковицької сільської ради
7 скликання
від 12 липня 2016 року № 119-8/16

ПОЛОЖЕННЯ *про порядок обчислення і сплати плати за землю*

1. Загальні положення

1. Плата за землю - обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку та орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності. Плата за землю встановлюється на підставі Закону України «Про місцеве самоврядування» та відповідно до норм Податкового кодексу України.

2. Платники земельного податку

- 2.1. власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);
- 2.2. землекористувачі.

3. Об'єкт і база оподаткування податком

- 3.1. Об'єктами оподаткування є:
 - 3.1.1. земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні;
 - 3.1.2. земельні частки (паї), які перебувають у власності.
- 3.2. Базою оподаткування є:
 - 3.2.1. нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого цим розділом;
 - 3.2.2. площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

4. Пільги із сплати податку

- 4.1. Від сплати податку звільняються наступні категорії фізичних осіб:
 - 4.1.1. інваліди першої і другої групи;
 - 4.1.2. фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;
 - 4.1.3. пенсіонери (за віком);
 - 4.1.4. ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту";
 - 4.1.5. фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.
- 4.2. Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб пунктом 4.1 цього пункту, поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:
 - 4.2.1. для ведення особистого селянського господарства - у розмірі не більш як 2 гектари;

- 4.2.2. для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка) - не більш як 0,25 гектара;
- 4.2.3. для індивідуального дачного будівництва - не більш як 0,10 гектара;
- 4.2.4. для будівництва індивідуальних гаражів - не більш як 0,01 гектара;
- 4.2.5. для ведення садівництва - не більш як 0,12 гектара.

4.3. Від сплати податку звільняються на період дії єдиного податку четвертої групи власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі за умови передачі земельних ділянок та земельних часток (паїв) в оренду платнику єдиного податку четвертої групи.

4.4. Від сплати податку звільняються наступні категорії юридичних осіб:

- 4.4.1. санаторно-курортні та оздоровчі заклади громадських організацій інвалідів, реабілітаційні установи громадських організацій інвалідів;
- 4.4.2. громадські організації інвалідів України, підприємства та організації, які засновані громадськими організаціями інвалідів та спілками громадських організацій інвалідів і є їх повною власністю, де протягом попереднього календарного місяця кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці.

Зазначені підприємства та організації громадських організацій інвалідів мають право застосовувати цю пільгу за наявності дозволу на право користування такою пільгою, який надається уповноваженим органом відповідно до Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні".

У разі порушення вимог цієї норми зазначені громадські організації інвалідів, їх підприємства та організації зобов'язані сплатити суми податку за відповідний період, проіндексовані з урахуванням інфляції, а також штрафні санкції згідно із законодавством;

- 4.4.3. органи державної влади та органи місцевого самоврядування, органи прокуратури, заклади, установи та організації, які повністю утримуються за рахунок державного або місцевого бюджетів;
- 4.4.4. дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади незалежно від форм власності, заклади культури, науки, освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, фізичної культури та спорту, які повністю утримуються за рахунок державного або місцевого бюджетів.

4.5. Земельні ділянки, які не підлягають оподаткуванню земельним податком.

Не сплачується податок за:

- 4.5.1. сільськогосподарські угіддя зон радіоактивно забруднених територій, визначених відповідно до закону такими, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи (зон відчуження, безумовного (обов'язкового) відселення, гарантованого добровільного відселення і посиленого радіоекологічного контролю), і хімічно забруднених сільськогосподарських угідь, на які запроваджено обмеження щодо ведення

сільського господарства;

4.5.2. землі сільськогосподарських угідь, що перебувають у тимчасовій консервації або у стадії сільськогосподарського освоєння;

4.5.3. земельні ділянки державних сортовипробувальних станцій і сортодільниць, які використовуються для випробування сортів сільськогосподарських культур;

4.5.4. землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального користування - землі під проїзною частиною, узбіччям, земляним полотном, декоративним озелененням, резервами, кюветами, мостами, штучними спорудами, тунелями, транспортними розв'язками, водопропускними спорудами, підпірними стінками, шумовими екранами, очисними спорудами і розташованими в межах смуг відведення іншими дорожніми спорудами та обладнанням, а також землі, що знаходяться за межами смуг відведення, якщо на них розміщені споруди, що забезпечують функціонування автомобільних доріг, а саме:

а) паралельні об'їзні дороги, поромні переправи, снігозахисні споруди і насадження, протилавинні та протисельові споруди, вловлюючі з'їзди, захисні насадження, шумові екрани, очисні споруди;

б) майданчики для стоянки транспорту і відпочинку, склади, гаражі, резервуари для зберігання паливно-мастильних матеріалів, комплекси для зважування великогабаритного транспорту, виробничі бази, штучні та інші споруди, що перебувають у державній власності, власності державних підприємств або власності господарських товариств, у статутному капіталі яких 100 відсотків акцій (часток, паїв) належить державі;

4.5.5. земельні ділянки сільськогосподарських підприємств усіх форм власності та фермерських (селянських) господарств, зайняті молодими садами, ягідниками та виноградниками до вступу їх у пору плодоношення, а також гібридними насадженнями, генофондовими колекціями та розсадниками багаторічних плодових насаджень;

4.5.6. земельні ділянки кладовищ, крематоріїв та колумбаріїв;

4.5.7. земельні ділянки, на яких розташовані дипломатичні представництва, які відповідно до міжнародних договорів (угод), згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, користуються приміщеннями та прилеглими до них земельними ділянками на безоплатній основі;

4.5.8. земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку.

5. Ставки земельного податку

5.1. Встановити ставки земельного податку:

5.1.1. за земельні ділянки, нормативно – грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження) – 3 % від їх нормативної грошової оцінки за винятком земельних ділянок, зазначених у підпункті 5.1.2. ;

5.1.2. за земельні ділянки для будівництва та обслуговування жилого будинку, господарських будівель і гаражного будівництва , нормативно – грошову

оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження) – 0,1 % від їх нормативної грошової оцінки;

5.1.3. за сільськогосподарські угіддя та землі загального користування, нормативно – грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження) – 0,1 % від їх нормативної грошової оцінки;

5.1.4. за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форм власності), нормативно – грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження) – 6 % від їх нормативної грошової оцінки.

5.1.5. за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативно – грошову оцінку яких не проведено - 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по області.

6. Особливості оподаткування платою за землю

6.1. Органи місцевого самоврядування до 25 грудня року, що передує звітному, подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки рішення щодо ставок земельного податку та наданих пільг зі сплати земельного податку юридичним та/або фізичним особам.

Нові зміни щодо зазначеної інформації надаються до 1 числа першого місяця кварталу, що настає за звітним кварталом, у якому відбулися зазначені зміни.

6.2. Якщо право на пільгу у платника виникає протягом року, то він звільняється від сплати податку починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому виникло це право. У разі втрати права на пільгу протягом року податок сплачується починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому втрачено це право.

6.3. Якщо платники податку, які користуються пільгами з цього податку, надають в оренду земельні ділянки, окремі будівлі, споруди або їх частини, податок за такі земельні ділянки та земельні ділянки під такими будівлями (їх частинами) сплачується на загальних підставах з урахуванням прибудинкової території.

Ця норма не поширюється на бюджетні установи у разі надання ними будівель, споруд (їх частин) в тимчасове користування (оренду) іншим бюджетним установам, дошкільним, загальноосвітнім навчальним закладам незалежно від форм власності і джерел фінансування.

7. Податковий період для плати за землю

7.1. Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік.

7.2. Базовий податковий (звітний) рік починається 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, а також у зв'язку із набуттям права власності та/або користування на нові земельні ділянки може бути меншим 12 місяців).

8. Порядок обчислення плати за землю

8.1. Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру.

Центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері земельних відносин та у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно у сфері будівництва, щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця, а також за запитом відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і справляння плати за землю.

8.2. Платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового Кодексу України, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій. При поданні першої декларації (фактичного початку діяльності як платника плати за землю) разом з нею подається довідка (витяг) про розмір нормативної грошової оцінки земельної ділянки, а надалі така довідка подається у разі затвердження нової нормативної грошової оцінки землі.

8.3. Платник плати за землю має право подавати щомісяця звітну податкову декларацію, що звільняє його від обов'язку подання податкової декларації не пізніше 20 лютого поточного року, протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

8.4. За нововідведені земельні ділянки або за новоукладеними договорами оренди землі платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

У разі зміни протягом року об'єкта та/або бази оподаткування платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися такі зміни.

8.5. Нарухування фізичним особам сум податку проводиться контролюючими органами, які видають платникові до 1 липня поточного року податкове повідомлення-рішення про внесення податку за формою, встановленою у порядку визначеному статтею 58 Податкового Кодексу України.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року податок сплачується попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначену земельну ділянку, а новим власником - починаючи з місяця, в якому у нового власника виникло право власності.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

8.6. За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у спільній власності кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується з урахуванням прибудинкової території кожному з таких осіб:

1) у рівних частинах - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності

кількох осіб, але не поділена в натурі, або одній з таких осіб-власників, визначеній за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

2) пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній частковій власності;

3) пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності і поділена в натурі.

За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у користуванні кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується кожному з них пропорційно тій частині площі будівлі, що знаходиться в їх користуванні, з урахуванням прибудинкової території.

8.7. Юридична особа зменшує податкові зобов'язання із земельного податку на суму пільг, які надаються фізичним особам відповідно до пункту 281.1 статті 281 Податкового Кодексу України за земельні ділянки, що знаходяться у їх власності або постійному користуванні і входять до складу земельних ділянок такої юридичної особи.

Такий порядок також поширюється на визначення податкових зобов'язань із земельного податку юридичною особою за земельні ділянки, які відведені в порядку, встановленому Законом України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні" для безоплатного паркування (зберігання) легкових автомобілів, якими керують інваліди з ураженням опорно-рухового апарату, члени їх сімей, яким відповідно до порядку забезпечення інвалідів автомобілями передано право керування автомобілем, та законні представники недієздатних інвалідів або дітей-інвалідів, які перевозять інвалідів (дітей-інвалідів) з ураженням опорно-рухового апарату.

9. Строк сплати плати за землю.

9.1. Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користуванні у поточному році.

9.2. Облік фізичних осіб - платників податку і нарахування відповідних сум проводяться щороку до 1 травня.

9.3. Податкове зобов'язання щодо плати за землю, визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

9.4. Податкове зобов'язання з плати за землю, визначене у податковій декларації, у тому числі за нововідведені земельні ділянки, сплачується власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

9.5. Податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення.

Фізичними особами у сільській місцевості земельний податок може сплачуватися через касу сільської ради за квитанцією про приймання податкових платежів. Форма квитанції встановлюється у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового Кодексу України.

9.6. При переході права власності на будівлю, споруду (їх частину) податок за земельні ділянки, на яких розташовані такі будівлі, споруди (їх частини), з урахуванням прибудинкової території сплачується на загальних підставах з дати державної реєстрації права власності на таку земельну ділянку.

9.7. У разі надання в оренду земельних ділянок (у межах населених пунктів), окремих будівель (споруд) або їх частин власниками та землекористувачами, податок за площі, що надаються в оренду, обчислюється з дати укладення договору оренди земельної ділянки або з дати укладення договору оренди будівель (їх частин).

9.8. Власник нежилого приміщення (його частини) у багатоквартирному жилому будинку сплачує до бюджету податок за площі під такими приміщеннями (їх частинами) з урахуванням пропорційної частки прибудинкової території з дати державної реєстрації права власності на нерухоме майно.

10. Орендна плата

10.1. Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки оформлений та зареєстрований відповідно до законодавства.

Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, які укладають договори оренди землі, повинні до 1 лютого подавати контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформувати відповідний контролюючий орган про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни.

Форма надання інформації затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової політики.

10.2. Платником орендної плати є орендар земельної ділянки.

10.3. Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, надана в оренду.

10.4. Розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.

10.5. Розмір орендної плати встановлюється у договорі оренди, але річна сума платежу:

10.5.1. не може бути меншою 3 відсотків нормативної грошової оцінки;

10.5.2. не може перевищувати 12 відсотків нормативної грошової оцінки.

10.6. Плата за суборенду земельних ділянок не може перевищувати орендної плати.

10.7. Податковий період, порядок обчислення орендної плати, строк сплати та порядок її зарахування до бюджету застосовується відповідно до вимог пунктів 6-8 цього Положення.

11.Контроль

11.1. Контроль за правильністю нарахування, повнотою та своєчасністю сплати плати за землю здійснює Овруцька об'єднана державна податкова інспекція.